ପ୍ରେମ ନାଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି

ବନାମ

ଫାଇନାନ୍ସିଆଲ କମିଶନର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି

10 ଫେବୃଆରୀ, 1994

[କେ. ଜୟଚନ୍ଦ୍ର ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ଜି. ଏନ୍. ରାୟ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦିଲ୍ଲୀ ଭୂମି ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1954: ଧାରା 2, 3, 4, 5 ଏବଂ 192

'ଭୂମିଧର'- କିଏ ।

ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତିର ଆବଣ୍ଟନଗ୍ରାହୀ - ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତିର ଆବଣ୍ଟନଗ୍ରାହୀଙ୍କ ଭଡ଼ାଟିଆମାନେ - ପଞ୍ଜାବ ଭଡ଼ାଟିଆସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମକଦ୍ଦମା - ଭୂମିଧର ଭାବରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦାବି - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଭଡାଟିଆମାନେ ଭୂମିଧର ନୁହଁନ୍ତି - ଭୂମିଧରମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଚରିତ୍ର କିମ୍ବା ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନଥିଲା ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା - ଦିଲ୍ଲୀ ଭୂମି ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନଥିଲା ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା - ପଞ୍ଜାବ ଭଡ଼ାଟିଆସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିକାର ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା

ଉତ୍ତରଦାତା-3 ଙ୍କୁ 1970 ରେ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହାକୁ ସେ ଉତ୍ତରଦାତା-4 ଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଥିବା ଆବେଦନକାରୀମାନେ, ଉକ୍ତ ଜମିକୁ ଅଧା ବଟାଇ ଆଧାରରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଦେୟ ପଇଠ କରିବା ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ ଯାହା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ପଞ୍ଜାବ ଭଡ଼ାଟିଆସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ପାଦିତ ପରିମାଣର ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଏହି ଆଧାରରେ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଭୂମିଧାରୀ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଥିଲେ । ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅପିଲ ଉପରେ, ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଭୂମିଧରରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିବା ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ

କରିଥିଲେ ଯେ ପଞ୍ଜାବ ଭଡ଼ାଟିଆସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନଗୁଡିକୁ ବିତ୍ତ ଆୟୁକ୍ତ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନଗୁଡିକ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଥରେ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଥିବା ଜମିକୁ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ତାହା ଏକ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ହେବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବଣ୍ଟନଗ୍ରାହୀ ସ୍ୱତଃ ଭୂମିଧର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭଡ଼ାଟିଆମାନେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଅନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ସୁରକ୍ଷା ଅନୁଯାୟୀ ଭୂମିଧାରୀ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଥିଲେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଆଉ ବଳବତ୍ତର ନଥିବା ପଞ୍ଜାବ ଭଡ଼ାଟିଆସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1887 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବେଦଖଲି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରତିକାରର ଆଶା କରିପାରିନଥିଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଦିଲ୍ଲୀ ଭୂମି ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1954 ର ଧାରା 192 ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ନିଜେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମି ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନଥିଲା କାରଣ ଏହା ଏକ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ, କେବଳ ପଞ୍ଜାବ ଭଡ଼ାଟିଆସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ, ସେଥିପାଇଁ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଜମିରେ କୌଣସି ଭୂମିଧାରୀ ଅଧିକାର ଦାବି କରିପାରିନଥିଲେ ।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ଅଦାଲତ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ: 1. ଧାରା 192ର ଭାଷା ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥାଏ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଉପ-ଖଣ୍ଡ (1) ଏବଂ (2) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଜମିଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜମି ଉପରେ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ, ଯାହା ଏକ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ । ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଜମି ଏହି ବ୍ୟତିକ୍ରମଗୁଡ଼ିକ ଅଧୀନରେ ଆସେନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ, ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଉକ୍ତ ଜମି ଉପରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଭୂମି ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ ଲାଗୁ ହେବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ କାରଣ ଏହା ଏକ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ ।

2. ଦିଲ୍ଲୀ ଭୂମି ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 ଅନୁଯାୟୀ, ଦିଲ୍ଲୀ ଭୂମି ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପଞ୍ଜାବ ଭଡ଼ାଟିଆସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ ଲାଗୁ ହେବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଧାରା 192 ଅନୁଯାୟୀ ଦିଲ୍ଲୀ ଭୂମି ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ ସେହି

ଭୂମିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଲାଗୁ ହୁଏ ନାହିଁ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଜମିର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ପଞ୍ଜାବ ଭଡ଼ାଟିଆସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ ଲାଗୁ ହୋଇରହିଛି ।

3. ବିଶେଷ କରି ଏହି ଅଧିନିୟମର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ, ଦିଲ୍ଲୀ ଭୂମି ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଭୂମିଧର ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ କିମ୍ବା ପରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ସ୍ଥିତି କିପରି ହାସଲ କରାଯାଇପାରିବ ତାହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥାଏ । ଧାରା 5 ର ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ପରିସର ହୋଇଥିବାରୁ, ସ୍ଥିତି ହାସଲ କରିବାର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପଦ୍ଧତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନାହିଁ । ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଭୂମିଧରଙ୍କ ସ୍ଥିତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାରେ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରକୃତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ନଥିଲା । ଯଦି ଏହାର ଆରମ୍ଭ ତାରିଖରେ, ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମି ଉପରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଲାଗୁ ହୁଏ ନାହିଁ, ତେବେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହା ଉପରେ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟଥା, ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲାରେ, ଅଧିନିୟମ ଆରମ୍ଭ ହେବା ତାରିଖରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଜଣେ ଭୂମିଧର ନଥିଲେ କିମ୍ବା ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦତ୍ତ ଭୂମିଧରର ଅଧିକାର ହାସଲ କରିନଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ, ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ଉଭୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଭୂମିଧରର ଅର୍ଥ ପରିସରରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଉମରାଓ ସିଂହ **ବନାମ** ମାନ ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, **1968 ଦିଲ୍ଲୀ ଲ' ଟାଇମ୍ସ (ଖଣ୍ଡ 4), ଅନୁମୋଦିତ ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା: ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 14867/1992 ।

L.P.A. ସଂଖ୍ୟା 19/1992 ରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 10.8.92 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ସହିତ

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 5444-46/1985 ।

(ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ)

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅବଧ ବିହାରୀ ରୋହତଗୀ ଏବଂ ଟି. ଏସ୍. ଅରୋରା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏସ୍. ଏସ୍. ବସ୍ମ ଏବଂ ଏସ୍. କେ. ବିସାରିଆ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କେ. ଜୟଚନ୍ଦ୍ର ରେଡ୍ଡୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । 1. ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗୁଡ଼ିକରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସମାନ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗୁଡ଼ିକରେ ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉତ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ତାହା ହେଉଛି ଦିଲ୍ଲୀ ଭୂମି ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ (ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ 'ଅଧିନିୟମ') ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ସେହି ଜମି ଉପରେ ଲାଗୁ ହେବ କି, ଯାହା ମୂଳତଃ ଏକ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା ଏବଂ ଯାହା ପରେ 1970 ମସିହାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3, ପ୍ରେମ ନାଥଙ୍କୁ ବିସ୍ଥାପିତ ବ୍ୟକ୍ତି (କ୍ଷତିପୂରଣ ଏବଂ ପୁନର୍ବାସ ଅଧିନିୟମ) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3, ପ୍ରେମ ନାଥ ଜଣେ ଭୂମିଧର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ତାଙ୍କର ଭଡ଼ାଟିଆ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନେ ଭୂମିଧର ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ପଞ୍ଜାବ ଭଡ଼ାଟିଆସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1887, ଯାହା ଆଉ ବଳବତ୍ତର ନାହିଁ ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଯାୟୀ ବେଦଖଲି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ଆଶା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଉତ୍ତରଦାତା ଯଥା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 192 ଦ୍ୱାରା ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଲାଗୁ ହୁଏ ନାହିଁ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଅଧିକାର ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସମ୍ପୃକ୍ତ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ, ଆଉ କିଛି ତଥ୍ୟଗୁଡିକୁ ଦର୍ଶାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।

2. ପ୍ରଶ୍ନଭୁକ୍ତ ଏହି ଜମି ଦିଲ୍ଲୀର ଝାଙ୍ଗୌଲା ଗ୍ରାମର ରାଜସ୍ୱ ଭୂସମ୍ପତ୍ତିରେ ଅବସ୍ଥିତ । ସ୍ୱଷ୍ଟତଃ ଏହା ପାକିସ୍ତାନକୁ ପଳାୟନ କରିଥିବା କେତେକ ମୁସଲମାନଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ଏକ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କୁ 22.9.70 ତାରିଖରେ ଆବଣ୍ଟିତ ହୋଇଛି । ପରିଶେଷରେ, 1983 ମସିହାରେ ହୋଇଥିବା ବିକ୍ରି ଏବଂ ମାଲିକାନା ହସ୍ତାନ୍ତରଣ

ମାଧ୍ୟମରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଉକ୍ତ ଜମିକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4, ରିସାଲ ସିଂହଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କର ଭଡ଼ାଟିଆ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଉକ୍ତ ଜମିକୁ ଅଧା ବଟାଇ ଆଧାରରେ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଙ୍କୁ ଦେୟ ପଇଠ କରିବା ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ରୁ 6 ପଞ୍ଜାବ ଭଡ଼ାଟିଆସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ଏବଂ ଉତ୍ପାଦନ ପରିମାଣର ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ ପାଇଁ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରି ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ନିଜେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଭୂମିଧାରୀ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ରୁ 6 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନଗୁଡିକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ସେମାନେ ଏହି ମାମଲାକୁ ଅପିଲରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣି କରିଥିବା ଦିଲ୍ଲୀର ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେ ପଞ୍ଜାବ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ ଲାଗୁ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଭୂମିଧର ହୋଇଛନ୍ତି । ସେହି ଆଦେଶରେ ବିଦ୍ୱାନ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ମଧ୍ୟ *ଉମରାଓ ସିଂହ* ବନାମ *ମାନ ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* 1968 ଦିଲ୍ଲୀ ଲ ଟାଇମ୍ସ (ଖଣ୍ଡ 4) 562 ମାନଙ୍କ ମାମଲାରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଦିଲ୍ଲୀ ଭୂମି ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ ଏକ ଜମି ଉପରେ ଲାଗୁ ହୁଏ ନାହିଁ ଯାହା ଏକ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିତ୍ତ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକାର ଦାବି କରୁଥିବା ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସିଧାସଳଖ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଏହା ଦର୍ଶାଇ ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଏକ ରାୟ ଦିଆଯାଇଛି, ତେଣୁ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପୁନର୍ବାର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଅବେଦନଗୁଡିକ ଦାଖଲ କରିବା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଉପଯୋଗୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ ହେବ ନାହିଁ ।

3. ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡିକୁ ବିଚାରାଧୀନ ରଖି, ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ଆଦେଶ କରିଥିଲେ ଯେ ଆଦେଶର ତାରିଖ ଠାରୁ ଦୁଇ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅତୀତର

ଲାଭ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀମାନେ 20,000 ଟଙ୍କାର ସୁରକ୍ଷା ରାଶି ଜମା କରିବେ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତର ଲାଭ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ 1500 ଟଙ୍କା ଏବଂ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତରେ 1500 ଟଙ୍କାର ସୁରକ୍ଷା ରାଶି ମଧ୍ୟ ଜମା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆବାସିକ ଗୃହକୁ ବନ୍ଧକ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ସହକାରୀ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଜମି ମାଲିକମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ସେହି ଆଧାରରେ ସେମାନେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ମୁଲତବୀକୁ ବାତିଲ କରାଯିବା ଉଚିତ୍, କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଦାଲତ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହା ପରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ପୁନର୍ବାର ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଲୋଡିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିସାରିଥିଲେ । ତା'ପରେ ସେମାନେ ଏକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିତ୍ତ ଆୟୁକ୍ତ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତଙ୍କୁ C.P.C.ର ଧାରା 60 ଅନୁଯାୟୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିବା ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ତାହାକୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏକ ଅଧିକାର ପତ୍ର ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ S.L.P. (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 14867/1992 ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଆମେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗୁଡିକ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଟୁ ଏବଂ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ପାରିତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ S.L.P. ଉପୁଜ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଆମକୁ S.L.P. ସହିତ ଜଡ଼ିତ ପ୍ରଶ୍ନ ଯଥା ସୁରକ୍ଷାର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତତା ଇତ୍ୟାଦି ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

4. ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଅଧିନିୟମରେ "ଭୂମିଧର" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏକ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଚାଷ କରୁଥିବା ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଚାଷ କରନ୍ତି, ଲାଭ ପାଇଁ ଏକ କଲ୍ୟାଣକାରୀ

ଅଧିନିୟମ ଅଟେ, ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 ଅନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଞ୍ଜାବ ଭଡ଼ାଟିଆସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଦୌ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ନିଜେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମି ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ ଏହା ଏକ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏହା କେବଳ ପଞ୍ଜାବ ଭଡ଼ାଟିଆସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ ଯାହା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଉକ୍ତ ଜମିରେ କୌଣସି ଭୂମିଧାରୀ ଅଧିକାର ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ମୁଖ୍ୟତଃ ସେମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ସମର୍ଥନରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 192 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । ଧାରା 192 ଏହିପରି ଅଟେ:

> "192. ଏହା ବ୍ୟତୀତ-
>
> ନିମ୍ନଲିଖିତ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟତୀତ, ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିନିୟମ, 1950 (31/1950) ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ପରି ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଥିବା କୌଣସି ଜମି ଉପରେ ଏହି ଅଧିନିୟମରେ ଥିବା କିଛି ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ-
>
> (1) 1947 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 15 ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିବା ପଟ୍ଟା କିମ୍ବା ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ବାସ୍ତୁହରା ଜମି, ଏବଂ
>
> (2) ସାଧାରଣ ଉପଯୋଗୀ ଜମିରେ ବାସ୍ତୁହରାଙ୍କ ଅଂଶ ଯାହା ଗାଁ ସଭାରେ ନିହିତ ହେବ ।"

ଧାରା 192ର ଭାଷା ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥାଏ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଉପ-ଖଣ୍ଡ (1) ଏବଂ (2) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଜମିଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜମି ଉପରେ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ, ଯାହା ଏକ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ । ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଜମି ଏହି ବ୍ୟତିକ୍ରମଗୁଡ଼ିକ ଅଧୀନରେ ଆସେନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ, ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଉକ୍ତ ଜମି ଉପରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଭୂମି ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ ଲାଗୁ ହେବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ କାରଣ ଏହା ଏକ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଯାହା ଦାଖଲ କରନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଥରେ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଥିବା ଜମିକୁ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା,

ସେତେବେଳେ ତାହା ଏକ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ହେବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବଣ୍ଟନଗ୍ରାହୀ ସ୍ୱତଃ ଭୂମିଧର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭଡ଼ାଟିଆମାନେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଅନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ସୁରକ୍ଷା ଅନୁଯାୟୀ ଭୂମିଧାରୀ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଥିଲେ । ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଅନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଭୋଗଦଖଲ ଏବଂ ଉପ-ଭୋଗଦଖଲର ଶ୍ରେଣୀକୁ ଧାରା 4 ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥାଏ ଏବଂ ଭୂମିଧରର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ । ଏହା ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା:

"4. ଭୋଗଦଖଲ ଏବଂ ଉପ-ଭୋଗଦଖଲର ଶ୍ରେଣୀ -

(1) ଏହି ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀର ଭୋଗଦଖଲ ଅଧିକାରୀ ରହିବେ, ଅର୍ଥାତ୍, 'ଭୂମିଧର' ରହିବେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀର ଉପ-ଭୋଗଦଖଲ ଅଧିକାରୀ, ଅର୍ଥାତ୍ 'ଆସାମୀ' ରହିବେ ।

(2) ଭୋଗଦଖଲ ଅଧିକାରୀର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ସିଧାସଳଖ ଜମିର ଅଧିକାର ରଖନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଜମି ପାଇଁ ରାଜ୍ୟକୁ ଜମି ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ଉପ-ଭୋଗଦଖଲ ଅଧିକାରୀ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି ଯିଏ ଜଣେ ସମୟସୀମା ଧାରକ କିମ୍ବା ଗାଁ ସଭା ଠାରୁ ଜମିର ଅଧିକାର ରଖନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଜଣେ ଭୋଗଦଖଲ ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ଗାଁ ସଭାଙ୍କୁ ଭଡ଼ା ଦେବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଅଟନ୍ତି ।

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, କୌଣସି ସମୟ ସୀମା ଧାରକ କିମ୍ବା ଉପ-ସମୟସୀମା ଧାରକଙ୍କ ବଦଳରେ ଅଧିକୃତ ଜମିଗୁଡ଼ିକର ଏକତ୍ରୀକରଣର ଫଳସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଜମି, ଏହି ଅଧିନିୟମର ଯଥାସ୍ଥିତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ମୂଳତଃ ସମୟସୀମା ଧାରକ କିମ୍ବା ଉପ-ସମୟସୀମା ଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକୃତ ହୋଇଥିବା ଜମି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାରା ଯାହା ସହିତ ଆମେ ସମ୍ବନ୍ଧୀତ ଅଟୁ ତାହା ହେଉଛି ଧାରା 5 ଯାହା ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ 'ଭୂମିଧର' ର ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରେ ଏବଂ ଏହା ଏହିପରି ଅଟେ:

"5. ଭୂମିଧର -

ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶ୍ରେଣୀଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀରେ ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ ହେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଭୂମିଧର ହେବେ ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଏହା ଅଧୀନରେ କୌଣସି ଭୂମିଧରଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ତାଙ୍କର ରହିବ, ଯଥା:-

(a) ଶିର କିମ୍ବା ଖୁଦକସ୍ତ ଜମିର ଅଧିକାର ରଖିଥିବା ଜଣେ ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ, ଜଣେ ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ସମୂହ ଅଧିକାରୀ, ପଞ୍ଜାବ ଭଡ଼ାଟିଆସତ୍ତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1887 ର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ଭୋଗଦାଖଲ ଭଡ଼ାଟିଆ ଯିଏ ରାଜସ୍ୱ ହାରରେ ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି କିମ୍ବା ପଟ୍ଟା ଦାୱାମୀ ଅଧୀନରେ ଜମିର ଅଧିକାର ରଖିଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି, କିମ୍ବା ବିକ୍ରୟ ଦ୍ୱାରା ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିକାର ପୋଷଣ କରୁଥିବା ଇଷ୍ଟମରାରୀ, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରେ ଭୂମିଧର ଘୋଷିତ ହୋଇଛନ୍ତି;

(b) ଖଣ୍ଡ (a) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଣୀର ଭଡ଼ାଟିଆ ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଭୂମିଧର ଘୋଷିତ ହୋଇଥିବା ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆ; କିମ୍ବା

(c) ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରେ ଭୂମିରେ ଭୂମିଧର ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ଯିଏକି ଏହି ଅଧିନିୟମର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଭୂମିଧାରୀ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ।"

ଧାରା 5 ର ପ୍ରକୃତ ପରିଣତିକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ, ଧାରା 3 ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ପରି ଏହି ଧାରାରେ ବ୍ୟବହୃତ କେତେକ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ସଂଜ୍ଞା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ଏଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି:

"3. ସଂଜ୍ଞା -

ଏହି ଅଧିନିୟମରେ, ଯଦି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅନ୍ୟଥା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ:-

XXX XXX XXX

(11a) "ଭୋଗଦଖଲର ଅର୍ଥ ହେଉଛି -

(a) ସମ୍ବନ୍ଧରେ -

(i) ଭୂମିଧର କିମ୍ବା ଆସାମୀ; କିମ୍ବା

(ii) ପଞ୍ଜାବ ଭଡ଼ାଟିଆସତ୍ତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1887 କିମ୍ବା ଆଗ୍ରା ଭଡ଼ାଟିଆସତ୍ତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1901 ଅନୁଯାୟୀ ଭଡ଼ାଟିଆ କିମ୍ବା ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆ; କିମ୍ବା

(iii) ଭୂଦାନ ଯଜ୍ଞ ଅଧିନିୟମ, 1955 ଅନୁଯାୟୀ ଭଡ଼ାଟିଆ

ଗୋଟିଏ ଅବଧି, ଭଡା, ନିଯୁକ୍ତି କିମ୍ବା ମଞ୍ଜୁରୀ ଅନୁଯାୟୀ ଥିବା ଜମିର ଏକ ଅଂଶ କିମ୍ବା ଅଂଶସମୂହ; ଏବଂ

(b) ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଶିର କିମ୍ବା ଖୁଦଖସ୍ତ ଭାବରେ ଅଧିକୃତ ଜମିର ଏକ ଅଂଶ କିମ୍ବା ଅଂଶସମୂହ ।"

XXX XXX XXX

"(12A) "ଖୁଦଖାସ୍ତ" ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଜମି (ଶିର ବ୍ୟତୀତ) ଯାହା ନିଜେ ଜଣେ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ସେବକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଭଡ଼ାଟିଆ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚାଷ କରାଯାଏ ।

(a) *ଏହି ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, କିମ୍ବା*

(b) ଏହି ଅଧିନିୟମ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ, ଯଦି ଏହା ଏପରି ଚାଷ କରାଯିବା ପରେ କୌଣସି ସମୟରେ ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିଲା, ଏପରି ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ଏହା ଚାଷ କରାଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ; "

XXX XXX XXX

> (17) ଏକ ଭୂସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ "ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ" ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯିଏ ନ୍ୟାସରେ ହେଉ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ନିଜ ଲାଭ ପାଇଁ ଭୂସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକାନା ଧାରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ଜଣେ ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ନ୍ୟାସାଧିକାରୀ ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟେ ।
>
> (ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

ଏହି ସଂଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ଯଦି ଆମେ ଧାରା 5ରେ ଯାହା ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି, ତାହାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା, ତେବେ ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଖୁଦାସ୍ତ ଦଖଲ କରିଥିବା ଜଣେ ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ, ଜଣେ ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ସମୂହ ଅଧିକାରୀ, ପଞ୍ଜାବ ଭଡ଼ାଟିଆସତ୍ତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1887 ର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ଭୋଗଦାଖଲ ଭଡ଼ାଟିଆ, ଖଣ୍ଡ (a) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଣୀର ଭଡ଼ାଟିଆ ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଭୂମିଧର ଘୋଷିତ ହୋଇଥିବା ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରେ ଭୂମିରେ ଭୂମିଧର ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ଯିଏକି ଏହି ଅଧିନିୟମର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଭୂମିଧାରୀ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ରହିବ ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ଭୂମିଧରଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହିବେ । ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଧାରା 5 ର ଧାରା (b) ଏବଂ (c) ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖଣ୍ଡ (a) ସମ୍ବନ୍ଧୀତ ଅଟେ, ଖୁଦକସ୍ତ ଇତ୍ୟାଦିର ଅଧିକାର ରଖିଥିବା ଜଣେ ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ଭୂମିଧରର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବେ, କିନ୍ତୁ "ଖୁଦକସ୍ତ" ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏହି ଅଧିନିୟମ ଆରମ୍ଭ ହେବା ସମୟରେ କିମ୍ବା ଏହି ଅଧିନିୟମ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ତୁରନ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ସମୟରେ ଜଣେ ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଜେ କିମ୍ବା ସେବକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଦାଦନ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚାଷ କରାଯାଉଥିବା ଜମି । ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ଧାରା 192 ଅଧୀନରେ ଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକକୁ ଛାଡ଼ି, ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବାକୁ ବିଫଳ ହେଉଛୁ ଯେ ବିଶେଷ କରି 1970 ମସିହାରେ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତିର ଆବଣ୍ଟନଗ୍ରାହୀ କିପରି "ଭୂମିଧର"ର ଅର୍ଥ ଅଧୀନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଧାରା 3 (12A) ସହିତ ପଠନ କରାଯାଇଥିବା ଧାରା 5(a) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ସେ "ଶିର କିମ୍ବା ଖୁଦକସ୍ତ ଜମିର ଭୋଗଦାଖଲ କରିଥିବା ଜଣେ ମାଲିକ" ଥିଲେ ବୋଲି ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏପରି ସ୍ଥିତି ହୋଇଥିବାରୁ, ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ

ଧାରା 5 ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଜଣେ ଭୂମିଧର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ସେ ଭୂମିଧର ନୁହଁନ୍ତି, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଭଡ଼ାଟିଆ ହୋଇଥିବାରୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଭୂମିଧର ହେବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୂମିଧାରୀଙ୍କ ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ମାମଲାଟି ସେମିତି ନୁହେଁ ।

5. ତଥାପି, ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଉକ୍ତ ଜମି ଯଦିଓ ଏକ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ ଏବଂ 1970 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯେତେବେଳେ ଏହା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3ଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହା ଏହିପରି ଭାବେ ଜାରି ରହିଥିଲା, ତଥାପି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର, ଯିଏ 1954 ମସିହାରେ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଭାବେ ଅଧିକୃତ ହୋଇଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଭୂମିଧର ଭାବେ ବିବେଚନା କରିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଯାହାଙ୍କୁ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେ ପ୍ରତିବଦଳରେ ଭୂମିଧର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଯେପରି ଅଧିନିୟମର ଅଧ୍ୟାୟ III ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି, ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଡ଼ାଟିଆ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍, ଯାହାଙ୍କୁ ଭୂମିଧାରୀ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଆମେ ଏହି ତର୍କକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ କାରଣ ପରୋକ୍ଷ ଉପାୟରେ ମଧ୍ୟ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ ।

6. ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି, ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଧାରା 192 ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ କରେନାହିଁ ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 ଯାହା ରଦ୍ଦ କରିବା ସହିତ ଜଡିତ, ନିମ୍ନଲିଖିତ ସର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରଦତ୍ତ:

> "2. ପ୍ରତ୍ୟାହାର -
>
> (1) ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଧିନିୟମଗୁଡିକ, ଯେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଲାଗୁ ହେଉଥିବା କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡିକରେ ସେଗୁଡିକ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ଏତତ ଦ୍ୱାରା ରଦ୍ଦ କରାଯାଉଛି-
>
> (i) ପଞ୍ଜାବ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1887, ଯାହା 1939ର ପଞ୍ଜାବ ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା 9/1939 ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିଲା
>
> XXX XXX XXX

ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଯେଉଁ ମାମଲାରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଭୂମି ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏ, ସେହି ମାମଲାରେ ପଞ୍ଜାବ ଭଡ଼ାଟିଆସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ ଲାଗୁ ହେବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଧାରା 192 ଅନୁଯାୟୀ ଦିଲ୍ଲୀ ଭୂମି ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ ସେହି ଭୂମିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଲାଗୁ ହୁଏ ନାହିଁ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଜମିର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ପଞ୍ଜାବ ଭଡ଼ାଟିଆସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ ଲାଗୁ ହୋଇରହିଥାଏ ।

7. ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ *ଉମରାଓ ସିଂହ*ଙ୍କ ମାମଲାରେ (ଉପରୋକ୍ତ) ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ବିଚାରକୁ ନେବା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ମାମଲା ଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି, ଯାହା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଶେଷରେ ଜଣେ ରଣଜିତ ସିଂହଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବରେ ପରିଗଣିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନେ ବେଦଖଲ ପାଇଁ ମୂଳ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆଧାରରେ ବିରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ରଣଜିତ ସିଂହ ଜଣେ ଭୂମିଧର ଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା କାରବାର ଦିଲ୍ଲୀ ଭୂମି ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 ଏବଂ 42 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଏହା ଥିଲା ଯେ ରଣଜିତ ସିଂହ ଜଣେ ଭୂମିଧର ଥିଲେ କି? ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ, ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟର ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 192 ସହିତ ଧାରା 4 ଏବଂ 5କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ରଣଜିତ ସିଂହ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଧିକାର ଅର୍ଜନ କରିଥିବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତି ଥିବା ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭୂମିଧର ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦିଓ ଆବଣ୍ଟନ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଆବଣ୍ଟନଗ୍ରାହୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରକୃତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏ, ତଥାପି ଦିଲ୍ଲୀ ଭୂମି ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ । ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ସଠିକ୍ ଅଟେ ।

8. ବିଶେଷ କରି ଏହି ଅଧିନିୟମର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ, ଧାରା 5 ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଭୂମିଧର ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ କିମ୍ବା ପରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ସ୍ଥିତି କିପରି ହାସଲ କରାଯାଇପାରିବ ତାହା ମଧ୍ୟ

ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥାଏ । ଧାରା 5 ର ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ପରିସର ହୋଇଥିବାରୁ, ସ୍ଥିତି ହାସଲ କରିବାର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପଦ୍ଧତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନାହିଁ । ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନା ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଭୂମିଧରଙ୍କ ସ୍ଥିତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାରେ ବାସ୍ତୁହରା ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରକୃତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ନଥିଲା । ଯଦି ଏହାର ଆରମ୍ଭ ତାରିଖରେ, ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମି ଉପରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଲାଗୁ ହୁଏ ନାହିଁ, ତେବେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହା ଉପରେ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟଥା, ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲାରେ, ଅଧିନିୟମ ଆରମ୍ଭ ହେବା ତାରିଖରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଜଣେ ଭୂମିଧର ନଥିଲେ କିମ୍ବା ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦତ୍ତ ଭୂମିଧରର ଅଧିକାର ହାସଲ କରିନଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ, ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ଉଭୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଭୂମିଧରର ଅର୍ଥ ପରିସରରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଖାରଜ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ତଦନୁସାରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

S.L.P. (ଦେୱାନୀ) 14867/1992:

9. ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5444-46/1985 ରେ ପାରିତ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆଉ କୌଣସି ଆଦେଶର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତେବେ, ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ସ୍ଥଗିତାଦେଶର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ, ଅର୍ଥାତ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ପାଖରେ ଜମା ହୋଇଥିବା ଅର୍ଥ ଜମା ରହିବ । ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ କାରଣରୁ ମଧ୍ୟକାଳୀନ ଲାଭଗୁଡିକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପରେ, ଉକ୍ତ ଅର୍ଥରାଶିକୁ ମଜୁରା କରାଯିବ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପଇଠ କରାଯିବ । ତଦନୁସାରେ ଏହି S.L.P. ର ଫଏସଲା କରାଯାଇଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ